

Oslavy 800. výročia prvej písomnej zmienky o obci Láb 9.–10. septembra

Vážení spoluobčania, milí naši hostia!

Životné jubileum je vždy dôvodom na oslavu, na slávnostnú chvíľu, ktorá je zastavením sa, chvíľou na zamyslenie, bilanciu, ale aj na premýšľanie o budúcnosti. Výročie obce je sviatkom a dôvodom uvedomiť si spolupatričnosť k miestu, kde žijeme, k miestu, ktoré sme zdedili a ktoré odkážeme budúcim generáciám. Držite v rukách Lábske noviny a v nich budete čítať vyznania a príhovory ďalších našich rodákov, čo je dôkazom toho, že spoločne vnímame túto historickú udalosť a Láb považujeme za miesto nášho srdca. Generácie, ktoré tu žili usilovne budovali svoju existenciu a zveľaďovali aj obec. Dnes sa usilujeme konať podobne a jediná cesta, ktorá vedie k úspechu je cesta spolupráce, spoločného záujmu, vzájomnej pomoci a solidarity. To sú hodnoty, pre ktoré sa oplatí žiť a pracovať v prospech miesta, kde žijeme. Naše problémy a starosti musíme riešiť len my, sme odkázaní na spoluprácu, na vlastné sily a schopnosti, na potenciál našich ľudí, na ich nadšenie a ochotu priložiť ruku k spoločnému dielu.

Učí nás to história a sme povinní učiť to aj naše deti. Láb má pred sebou budúcnosť a dnes robíme všetko pre to, aby tu zostali žiť naše deti a vnuci, aby bol ich domovom. Prajem vám, milí spoluobčania, aby osemsté výročie prvej písomnej správy o Lábe bolo spoločnou výzvou a motívom pre naše myšlienky a skutky v prospech rodnej obce.

DARINA PETRÍKOVÁ

Ing. KAZIMÍR CHMELA, starosta obce Láb

Vyjadrite svoju hrdosť k rodnej dedine

Pri príležitosti 800. výročia prvej písomnej zmienky o obci Láb pripravujeme bohatý kultúrny program, ktorým chceme zaujať všetky vekové kategórie.

Program otvoríme okienkom lábskeho folklóru. Okrem pestrého programu sa v ňom účinkujúci (lábski nadšenci) predstavia v krásnych lábskych krojoch. Želaním organizátorov je zapojiť do prezentácie našich krojov nielen účinkujúcich na pódiu, ale čo najširšiu verejnosť v hľadisku.

Vážení a milí občania Lábu! Ak máte doma kroje, oprášte ich a 9. a 10. septembra prídite na slávnosti v kroji reprezentovať dedičstvo našich predkov. Bude to výnimočný a nezabudnuteľný zážitok pre všetkých návštevníkov osláv. Ďalšou charakteristickou črtou Lábu sú „jáderka z dziní“. Aj týmto by sme chceli prezentovať našu obec. Preto vás prosíme o pomoc pri výzdobe centra osláv prinesením tekvic – veľké, farebné, vyrezávané, vyzdobené, rekordmanky ... v sobotu ráno 9. septembra pred OcÚ. Ďakujeme a tešíme sa na stretnutie s vami.

SLÁVNOSTNÁ SVÄTÁ OMŠA SA ZAČNE 10. 9. 2006 O 9.30 h STRETNUTÍM PRI SOCHE SVÄTÉHO FLORIÁNA, ktorá bude posvätená. Účasť prislúbili dôstojní pání farári z okolitých obcí a počítame aj s návštevou pána biskupa. Na slávnosti bude prítomný starosta obce poslancami obecného zastupiteľstva, hasiči, vy, milí veriaci a pevne veríme, že i širšia verejnosť našej obce. Boli by sme veľmi radi, keby sa do krojov obliekli čo najviac mladých, ale i starších občanov, čím by sme upevnili túto významnú slávnosť. Odtiaľ sa pôjde v procesii za sprievodu dychovej hudby do kostola na slávnostnú svätú omšu, ktorá bude doprevádzaná chrámovým zborom svätého Ondreja z Vysokej pri Morave pod vedením Róberta Dinuša. Po skončení svätej omše spoločne zasadíme do areálu kostola lipu, ktorá bude pripomínať 800. výročie prvej písomnej zmienky o obci Láb i ďalším generáciám.

Bilancujeme sprievodné akcie k oslavám 800. výročia

Prvá písomná zmienka o obci Láb pochádza z roku 1206. Je to teda 800. rokov a to je už dôvod na oslavu. Celý rok sa nesie v znamení tohto významného výročia a sprievodných akcií, na ktorých sa podieľali organizácie našej obce. Klub lábskych žien ako prvý pripravil vo februári fašiangový sprievod obcou, ukončený pochovávaním basy. V marci to bola beseda so spisovateľom Jánom Turanom a ilustrátorom Miroslavom Cipárom, ktorá bola venovaná deťom MŠ a ZŠ. Beseda s poetkou prof. PhDr. Evou Fordinálovou CSc. a riaditeľkou Záhorskeho múzea v Skalici s PhDr. Vierou Drahošovou bola venovaná dospelým. V máji to bol Deň matiek, na ktorom Klub lábskych žien odmenil 80 a vyše 80-ročné babičky. Pekný a pestrý kultúrny program pripravili deti z MŠ a ZŠ. Ďalšou organizáciou, ktorá sa významne podieľala na sprievodných akciách bol Dobrovoľný hasičský zbor v Lábe, ktorý pripravil dôstojnú oslavu k 115. výročiu založenia DHZ. Rybársky zväz uskutočnil pri príležitosti Dňa detí rybárske preteky na Lábskom jazere s kladným ohlasom nielen detí, ale i rodičov. Koncom júla MŠ zorganizovala pekné a zaujímavé oslavy 30. výročia otvorenia novej materskej školy. 19. augusta sa uskutočnil ženský futbalový turnaj. Poslednou sprievodnou akciou pred vyvrcholením osláv bola 20. augusta svätá omša za účasti polovného združenia doprevádzaná cirkevným zborom Glória zo Zohoru. Na lábske hody 7. 10. 2006 sa uskutočnil súťaž vo varení gulášu na „Čapáši“. Kultúrna komisia pri OcÚ v Lábe bola gestorom všetkých sprievodných akcií, ktoré sa pripravovali k 800. výročiu prvej písomnej zmienky o obci Láb. Podporila myšlienku Ľubky Kainovej, ktorá so svojimi spolužiakmi z Vysokej školy výtvarných umení v Bratislave zhotovila šesť sôch z dreva, ktoré boli postupne odhaľované a odovzdávané do užívania. Posledné tri sochy budú inštalované do obecného parku až po jeho rekonštrukcii v októbri. Ďakujeme PhDr. Anežke Ščasnej za poskytnutie bezplatného užívania kultúrno-spoločenského zariadenia „U Tomáša“ na všetky akcie poriadané počas roka obcou k tomuto výročiu. Záverom ďakujeme všetkým organizátorom za vynaložené úsilie pri uskutočňovaní hore uvedených podujatí. Tešíme sa a zároveň vás všetkých srdečne pozývame na vyvrcholenie osláv našej obce v dňoch 9.–10. septembra na námestí.

DARINA PETRÍKOVÁ
predsedníčka kultúrnej komisie

Sochárske sympózium v Lábe

800. narodeniny našej dediny sa dajú osláviť len raz za 800 rokov. Z toho vyplýva, že sme všetci šťastní ľudia, že to môžeme spolu zažiť. Takýto jubilejný vek sa patrí osláviť s patričnou pompou a venovať príprave narodenin istý čas.

Láb oslavuje svoj sviatok od začiatku roka 2006. Doteraz prebehlo viacero podujatí, ktoré oslovili lábskych obyvateľov, jedných viac – iných menej. Isteže každému sa vyhovieť nedá, preto je to dômyselne vymyslené, že okrem narodenín obce Láb má každý jej obyvateľ ešte narodeniny vlastné, na oslave ktorých môže smelo a v pokoji súkromia dohnať to, čo mu na obecných chýbalo.

Ja som to zobrala z opačnej strany a z podujatia súkromného som za pomoci viacerých spriaznených duší urobila akciu verejnú. Počítajúc školské povinnosti a zaneprázdnenosť mojich aktívnych spolužiakov nám spoločne vyšiel voľný čas na Veľký týždeň. Symbolický čas, pre katolíkov plný viery a očakávania zo Zmŕtvychvstania Ježiša Krista. Pre neveriacich štyri voľné dni – i to poteší. Tak sme spolu so šiestimi spolužiakmi z Vysokej školy výtvarných umení dali hlavy dohromady, vymysleli čo bolo v našim možnostiach a dali sa do roboty.

Prvý deň sa všetko rozbehlo bez väčších ťažkostí, píly fungovali, prsty zatiaľ všetky na svojom mieste, tam kde patria, teda na ruke. Počasie nám síce v ostatných štyroch dňoch nebolo veľmi naklonené, ale pracovali sme za každého počasia podľa potreby aj v noci pri umelom osvetlení. Na tretí deň sa začali vynárať z topoľových klátov naše predstavy, teda naše myšlienky sa stávali skutočnosťou.

Mojim spolužiakom sa život v našej malej dedinke – krajinke veľmi páčil, podotýkam, že denný aj nočný.

Stravovací servis bol na nadštandardnej úrovni a na tomto mieste musím začať s ďakovaním, ako inak v správnom poradí. Takže ďakujem pánovi starostovi za finančné a prevádzkové zabezpečenie a zapožičanie Peťa a Tibora Bartalských, ktorí nám boli priam dokonalými osobnými asistentmi, Peťo aj dvorným fotografom. Pani Petríkovej a kultúrnej komisii za organizáciu a presadenie mojich želaní na správnych miestach. A nie v poslednom rade celému farskému spoločenstvu: pani Rácovej, Vopelkovej, Dávidovej a mojej starkej za výborné jedlo, na ktoré budú moji spolužiaci zvyknutí na každodenné internátné špagety spomínať ešte dlhý čas. Pánovi Dynkovi, Ďorďovi + pánovi kostolníkovi a Dankovi za vyriešenie každého technického problému. Pravdaže najväčšie vďaky patria priamo pánu farárovi a duchovnému otcovi v jednej osobe Jozefovi Kempovi. Verte mi, že u takého hostiteľa by každý hosť vydržal viac ako tri dni, ale myslím, že päť bolo akurát dosť, pred-

všetkým pre hostiteľa. Ďakujem aj svojim rodičom, ktorí zniesli šiestich nocľazníkov a ich nočné výčiny a v dôsledku toho museli chodiť týždeň do roboty napoly vyspatí.

S pomocou Božou sme dosiahli finále a sochy, ktoré sme vytvorili budú postupne osadené na vopred dohodnuté miesta. Houbička bola odovzdaná do Základnej školy na MDD za neprítomnosti mojej spolužiačky Lídy Pohlovej, ktorá sa mi ozvala dva dni po MDD. Môjho Anjela sme odovzdali našej farnosti na Sviatok zoslania Ducha Svätého. Bola to veľmi pekná slávnosť. A zostávajúce sochy: Žirafa (Zuzana Ulmanová) bola osadená v Materskej škole 29. júla počas osláv 30. výročia jej otvorenia, Stĺpik (Miro Hric), Vodopád (Lívia

Klasová) a Hadia Eva (Adam Vojtek) budú umiestnené v parku v strede obce po jeho rekonštrukcii.

Som veľmi vďačná predstavenstvu obce, že venovalo miesto súčasnému umeniu, súčasnej soche a ešte k tomu študentskej tvorbe. Myslím si, že ľudia, ktorí mi vravia, že bez umenia sa dá bez problémov žiť, nemajú pravdu. Možno sa dá prežívať, ale život nemá plnohodnotný zmysel. Chápem, že keď mama nemá peniaze, aby kúpila svojmu dieťaťu kabát, nebude rozmyšľať nad tým, že chce mať v obývačke sochu. Ale môže si ju pozrieť v parku, zastaviť sa a porozmýšľať. Možno sa inšpiruje a dostane nápad ako zmeniť nepriaznivý stav v rodinnom rozpočte. Možno áno, možno nie, len skúšam ísť o krok ďalej. Som presvedčená, že človek bez kultúry je ako človek, ktorý má jednu nohu chromú. Môže pomocou barlí chodiť, ale nemá z chôdze žiadny pôžitok ani radosť.

Záverom prajem sochám, keď nie dlhý, tak aspoň priemerný život, aby trošku zmenili atmosféru vo svojom okolí. Skrásľili záhrady a park aj ľudí, ktorí v nich budú odpočívať.

ĽUBA KAINOVÁ

Prečo oslavujeme?

Milí priatelia!

V roku 1206 vystavil uhorský kráľ Ondrej darovaciu listinu svojmu vernému priateľovi, grófovi Alexandrovi, v ktorej do jeho vlastníctva previedol rozsiahle územie na dolnom Záhorí. Za účelom vymedzenia tohoto územia vymenúva uhorský kráľ hraničiace osady, jednou z nich bola aj naša obec, v spomenutej listine nazvaná menom „Loyp“. Niekomu by sa táto okolnosť nemusela javiť ako príliš slávna, veď tu išlo o záležitosti bohatých a vplyvných ľudí vtedajšieho sveta, kde sa Láb spomenul iba okrajovo. I napriek tejto skutočnosti ostáva nepopierateľným faktom, že týmto spôsobom sa miesto, na ktorom žili naši predkovia v organizova-

nom spoločenstve, dostáva po prvý krát do kultúrneho povedomia Uhorska.

Prečo si vlastne pripomíname toto výročie? Obdobie našej kultúrnej existencie by sa dalo charakterizovať aj ako osemdesť rokov zápasu o prežitie, osemdesť rokov snahy o zachovanie si vlastnej identity, osemdesť rokov úsilia o odovzdanie toho najlepšieho, čo človek v živote dosiahol. Pri tejto príležitosti neoslavujeme žiadnu ideológiu, iba vzdávame úctu ľuďom, mužom a ženám, ktorí tu žili pred nami. Tváre mnohých z nich, zvlášť tých z neskoršieho obdobia, sú nám známe z historických čiernobielych fotografií. Z ich pohľadov vyžaruje skromnosť, vytrvalosť a od-

hodlanie zápasit' so životom. Z jednotlivých rodinných tradícií, z pravidiel z ústneho podania, ale aj zo zachovaných historických dokumentov sa možno dozvedieť ako títo ľudia žili, aké mali názory, čo ich spájalo a čo rozdeľovalo. Ctíme si ich, pretože vieme, že ich spôsob myslenia, ich názory a návyky, ktoré nám chceli odovzdať, sú prítomné v našom živote aj po toľkých storočiach. Vždy, keď sa rozhodujeme pre dobro, možno, okrem iného, cítime aj to, že sa hlásime k pozitívnym hodnotám získaným od našich predkov.

Atmosféra Lábu je príjemná nie len pre Vás, ktorí odtiaľto pochádzate, ale aj pre mnohých ľudí, ktorí sem prišli za svojou životnou láskou či už ako „nevesty“ alebo „zaťovia“, pre ľudí, ktorí sa do našej obce nasťahovali s celou svojou rodinou a rozhodli sa tu žiť, alebo pre tých, ktorí sem prišli za prácou. Cítiť tu úprimný

vzťah človeka k tradičným hodnotám, k práci a k pôde. Ako kňaz môžem iba vydať svedectvo o Vašej štedrosti, tolerancii a o Vašom záujme o spoločnú vec. V našom spoločenstve veriacich dosahujú osobné milodary jednotlivcov určené pre kostol v priemere najvyššiu hodnotu z farností malackého dekanátu. Okrem toho aj rýchly postup rekonštrukcie farského kostola jasne dokazuje, že tu žijú ľudia, pre ktorých je aj v súčasnom svete otázka náboženstva jednou zo životných priorít.

Využime teda oslavu tohto výročia na krátke zamyslenie: kto sme, odkiaľ a kam kráčame a taktiež aj na to, čo chceme, aby tu raz po nás ostalo. Obyvatelia Lábu, ktorí v predchádzajúcich storočiach vystavali túto obec, obrábali tunajšie polia, postavili krásny chrám, boli aj ľuďmi veriacimi. Mysleli aj na chvíle, keď budú žiť vo večnosti, na druhom svete. Práve preto nám okrem dobrého vzťahu k práci odovzdali aj živú vieru v Boha.

JOZEF KEMP, správca farnosti

Prvé sväté prijímanie

Nedeľa 28. mája 2006 bude pamätným dňom pre 16 detí – tretiačov, ktorí po prvý raz prijali Pána Ježiša. S vážnymi tvármi, v krásnych šatách a oblekoch kráčali slávnostne k oltáru.

Počasiu v tento deň chcelo tiež ukázať svoju silu a svojimi kvapkami pokropilo všetkých prvoprijímajúcich a ako povedal pán farár boli to určite kvapky šťastia, ktoré ich bude sprevádzať v ich kresťanskom živote. Na záver omše sa rodičia poďakovali katechétkam Tarovej a Hričiovej, ktoré ich pripravovali na hodinách náboženstva, slečne Valovičovej, ktorá pripravila s deťmi program ako aj dôstojnému pánovi farárovi, ktorý im otvoril nielen dvere, ale i srdce. Deti sa potom presunuli na faru, kde ich čakalo malé občerstvenie.

Želám všetkým prvoprijímajúcim, aby nezabudli na sľuby, ktoré dali, aby viera, ktorú ste prijali, vám bola oporou a posilou v živote.

Mgr. LUBICA CHOVANOVÁ

Vážený spoluobčania,

chcem sa vám prostredníctvom Lábskych novín prihovoriť a poďakovať. V druhej polovici júna vás opäť navštívili členovia cirkevnej pastoračnej rady, za účelom celoobecnej zbierky. Táto je určená ako všetky ostatné na opravu nášho kostola. Aj tento krát sme sa presvedčili, že v Lábe

žijú ľudia, ktorým záleží na tejto kultúrnej pamiatke. Vybieralo sa krásnych 230.000 Sk. Klobúk dolu pred vami, že aj v tejto uponáhľanej, ťažkej dobe sa dokážete takto obetovať. Tieto peniaze, ako aj zbierky, ktoré sa vykonávajú skoro každý mesiac v kostole, budú použité na opravu okien, dlažbu a vymaľovanie. Naša vďaka patrí aj rodičom jedného prvoprijímajúceho dieťaťa,

ktorí obetovali 50.000 Sk na nové vchodové dvere. Ako vidíte, čaká nás veľa práce, ale s takýmito ľuďmi ako ste vy, spoluobčania, verím, že to zvládneme. Zo srdca všetkým ďakujem a želám vám za vašu obetavosť v živote veľa zdravia a požehnaní.

Za cirkevnú pastoračnú radu
VIERA TUREČKOVÁ

Vyznanie

Potešila ma možnosť vyznať sa zo svojho vzťahu k Lábu. Rodisko je neoddeliteľnou súčasťou každého z nás. Tak isto ho vnímam i ja a oveľa intenzívnejšie si to uvedomujem, nakoľko v ňom nežijem už viac ako dvadsať rokov.

Z Lábu som odchádzala s mnohými nezodpovedanými otázkami o ľuďoch, javoch, živote. Mnohé z toho, čo som ako dieťa vnímala a nasávala do seba, chápem naplno až teraz s postupujúcim vekom a narastajúcimi skúsenosťami. Uvedomujem si, ako mi mnohé veci rozprávala starénka, potom mama. Zaregistrovala som ich, ale skutočným obsahom sa mi naplnili až vtedy, keď som dospela k určitému stavu poznania. Teraz sa pristihnem pri tom, že to isté rozprávam svojim deťom. Zároveň si uvedomujem, že to je to zásadné, krásne a potrebné odovzdávanie skúseností a s láskou uchovávaných poučení. Veď komu sa dá veriť tak, ako svojej rodine, svojim rodákom. Doma získané poznatky a skúsenosti sú najcennejším základom do života. Ja som ho získala v Lábe a som za to nesmierne vďačná.

Po celý čas, čo som odišla, pracujem v Záhorskom múzeu v Skalici a venujem sa skúmaniu minulosti. Vydali sme veľa kníh o obciach a vždy ma potešilo, ak som našla údaj, ktorý pripomínal alebo vysvetľoval niečo z Lábu.

Dobrou prípravou k tomuto zamysleniu bola pre mňa spolupráca pri redakčnej úprave pripravovaného lábskeho nárečového slovníka, ktorý bude vydaný pri príležitosti výročia obce. Pri čítaní toho

nepreberného bohatstva, ktoré nám naše nenapodobiteľné nárečie poskytuje, sa mi v spomienkach oživovalo všetko, čo som v detstve počula a zažila: stará mama a jej rozprávania o živote, ktorý svojou archaickosťou, pokorou a jednoduchosťou pôsobil až rozprávkovým. Veľa vedela rozprávať o výstahovateľstve, o spleťoch a zaujímavých osudoch lábskych ľudí, spomínať na rôzne udalosti a príbehy. Znovu sa mi premietali zážitky nás detí pri hrách, poznávaní okolia, tradičných prácach na poli, šúpaní kuku-

rice, driapaní peria. Som šťastná, že všetko to, čo dnešné deti chápú ako čosi z rozprávania alebo ako folklór, som mala ešte možnosť zažiť. Svadby s tradičnými zvykmi, nezabudnuteľný ženský mikrosvet počas pečenia na svadbu alebo úplne rané zážitky s Mikulášom, Ježiškom. Čaro, ktoré pre nás spolu vytvárali starí rodičia a rodičia. Krásne príležitosti, kedy sa schádzala takmer celá obec, rôzne oslavy v kultúrnom dome „sólí“, putovania z dediny na majer, kde sa konali majálesy, strelecké preteky a boli tam takmer všetci. Krásne spomienky, ktoré vždy povzbudia.

V septembri oslávi Láb 800. výročie prvej písomnej zmienky. Vďaka uvedeniu v listine kráľa Ondreja II. z roku 1206 patrí Láb k skupine najstarších písomne spomínaných záhorských obcí. Láb má ako jedna z mála dedín dve knihy: Knihu o príchode Lábjanov do Ameriky (1941), Novú knihu o Lábe (1996) a pripravuje sa tretia Lábe, Lábe – lábsky slovník. Každé číslo Lábskych novín prináša množstvo informácií o aktuálnom dianí v obci, ale takmer vždy zachytáva i pohľad do minulosti, spomienky pamätníkov, ktorí tu majú možnosť odovzdať nám svoje svedectvá. Spolu so živým pripomínaním si výročí a tradícií je to krásny dôkaz súdržnosti Lábu so svojim dedičstvom a úctou k vlastným koreňom. Vďaka všetkým, ktorí sa o to zasluhujú.

Viem, že som sa týmto svojím vyznaním orientovala najmä do minulosti. Súčasnosť však majú v rukách tí, čo v Lábe žijú. Mám vždy radosť pozorovať všetko nové a dobré, čo vytvoria. Prajem im – Vám všetkým – zo srdca len to najlepšie.

PhDr. VIERA DRAHOŠOVÁ,
rod. LUKÁČKOVÁ

Krásne návraty

Písal sa 17. máj v roku 1937. Rodina a kamaráti, na vyzdobenom voze odprevádzali Marku Chmelovú na železničnú stanicu v Plaveckom Štvrtku. Odchádzala práve v deň svojich 16-tich narodenín do USA za prácou, tak ako mnoho iných pred ňou. Neplánovala zostať natrvalo: „Len čo si vyrobím nejaké peniažky a nasporím na cestu späť, hneď sa vrátim.“, plánovala si. Začala však 2. svetová voj-

na, hranice sa zatvorili. Realita ukázala, že plány sa uskutočniť nedajú. Medzi tým sa zoznámila s mladým chlapcom, ktorý pochádzal z neďalekej Moravy. Neskôr sa za neho vydala, v šťastnom manželstve porodila a vychovala 7 detí. Hoci z domu odišla veľmi mladučká, srdce, túžba a láska k rodine ju ťahali domov. Prvýkrát prišla na návštevu po 22 rokoch, v apríli 1959. Korene ku Slo-

vensku a rodnej dedine Láb boli zapustené hlboko. Či už s deťmi alebo manželom, vracala sa k svojim rodinám ešte 9-krát. Príbuzní ju vítali vždy s veľkou láskou. Naposledy to bola návšteva v máji tohto roku. Bolo to práve v čase, keď si pripomínala 69 rokov odchodu do USA a hlavne okružie jubileum – 85 rokov života. To bol dôvod na stretnutie rodiny Chmelových. Marku Chmelovú-Otrubovú pozdravili z príležitosti tohto významného výročia jej sestry s rodinami i rodina už zosnulého brata. Veselá a srdečná bola zábava početnej rodinky. Spomienky, veselé i smutné príbehy zo života sa prelínali družnou besedou. Vďaka ti, sestrička, že si našla silu a odvahu vydať sa na náročnú cestu. Vďaka celej rodine za krásne stretnutie a utuženie rodinných väzkov.

MATILDA KOLANDROVÁ

Milá jubilantka!
Všetci spoločne ti vinšujeme:

*Nech ti Pán Boh zdravie dá,
nech ťa jeho ruka sprevádza.
Nech pokoj a láska
život ti denne krásli
vo veľkej rodine tvojich detí.*

Anna Súkeníková

Sú obdobia v živote človeka, keď sa zamýšľa a vracia sa späť, aby si pripomenul niektoré kultúrne podujatia, ktoré boli srdcovou záležitosťou pani Anny Súkeníkovej. S folklórnou skupinou to bola lábska svadba, Dožinky a mnohé iné. Rada pomáhala pri réžii divadelných predstavení. Bola šepkárkou. Našepkávala texty a celý čas stála a sledovala hercov. Nedá sa nespomenúť aranžovanie výstav „Krása života“. ňou umiestnené výšivky na paneloch svedčili o veľkej zručnosti a láske k výšivaniu. Dlhé roky bola členkou Slovenského zväzu žien v Lábe. Zúčastňovala sa všetkých akcií poriadanych organizáciou. Neoddeliteľnou súčasťou sú spomienky jej bývalých žiakov na školu, kde pracovala v školskej družine a viedla pracovné vyučovanie. Mnohým žiakom vstúpila lásku k rôznym druhom prác. Patrí jej srdečné poďakovanie od všetkých.

DANIELA OROSSOVÁ

Je tomu 20 rokov, čo zomrela moja mama Anna Maštrlová

Anna Maštrlová – očami svojej dcéry Olgy Dufkovej

V našej obci pôsobila ako učiteľka od roku 1940 do 1952 a od roku 1958 až do dôchodku. Mnohí si na ňu spomínajú, ako na svoju prvú učiteľku, lebo mnohé roky učila prváčikov.

Už týmto prváčikom vstúpila do učiteľského úctu k tradíciám a k rodnej dedine. Pri príležitosti rôznych osláv nacičovala

Lydkou Kovárovou vydatou Smejovou a ďalšími. Aj na neskoršiu spoluprácu s divadelnými nadšencami si vždy rada zaspomínala.

Po príchode do Lábu sa podujala napísať kroniku obce. V spolupráci s pánom farárom Havranom zisťovala údaje o vzniku obce. Zachytené sú zvyky a všetky dostupné údaje. Môj

s deťmi tančeky a scénky. Bola šťastná, keď mamičky obliekli deti do krásnych lábskych krojov. Aj medzi mládežou a dospelými šírila v obci osvetu. Podieľala sa na nacičovaní divadiel a kabaretov. Rada spomínala na divadelný krúžok „ŽIVNOSTNÍK“, z ktorého už mnohí nie sú medzi nami – Igáč Lukáček, Jaroš Filípek a mnohí ďalší. Rada si zaspomínala aj so žijúcimi členkami Jozefkou Bartalskou,

otec vyhotovil aj fotodokumentáciu, ale žiaľ ako som zistila väčšina fotografií sa z kroniky stratila.

Vždy keď sa pozriem do minulosti spomínam si na jej úsilie o zachovanie tradície v dedine a určite viem, že by mala obrovskú radosť z toho, že je v obci veľa jej pokračovateľov a krásne tradície sa určite zachovávajú aj pre ďalšie generácie.

OLGA DUFKOVÁ

Než sa slovník narodí

Na povzbudivé odporúčanie p. Štefana Moravčíka som sa pustila na neľahkú cestu – vydať slovník nárečia rodnej obce Lábu. Hovorí sa, že všetko nové sa rodí v láske a bolesti. A nič by nevzniklo, keby sme sa o to nepokúsili.

Žiadna doba nie je ľahká. Donáša so sebou kopu ťažkostí, starostí a problémov. Ale my sme tu nato, aby sme ich riešili. Na slovníku som pracovala od roku 1962. 44 rokov, vlastne celý produktívny život. Zbierala som slová i slovička, povesti, historky, hádanky, detské rečňovanky, ľudové piesne, častušky, príslovia, porekadlá, pranostiky, tanečky, hry, prekáračky, frazeologizmy, liečenie sa bylinkami a iné drobné príhody, ktoré život prináša sám. Nárečie – to sú tie poklady, ktorými sa vyznávala láska i prosba k Bohu. Sú to slová, ktorými sa i ubližovalo, ktorými sa i pohladilo, či smútilo nad hrobom svojich najbližších, či tešilo. Sú našou súčasťou. Aj ten chlieb lepšie chutí. Aj ten život je akýsi ľahší, keď prideme na našu dedovizeň. Aj tá radosť je akási vrúcnejšia. Vďaka Vám, milí sponzori, ktorí ste načasovali hlbšie do vrecka (po lábsky do keše) a dali ste šancu Slovníku, aby mohol uzrieť svetlo sveta. Bez Vašej pomoci by to nebolo možné zrealizovať. Úprimne ďakujem. Odovzdávame tým, čo prídu po nás. Dedičstvo otcov zachovaj nám Pane!

Mgr. E. ŠTEFEKOVÁ

Rodná dedina

Na prvé počutie dve úplne obyčajné slová. Ale koľko krásnych spomienok, lásky a citu sa za nimi skrýva. Práve z mojej rodnej obce – z Lábu ma oslovili, aby som napísala pár spomienok. Narodila som sa v Lábe ako i moja mama, otec, a i moji starí rodičia. Ťažko sa zmestiť do slov to množstvo citu, ktoré som dostávala od mamky. Hoci zrobená a chorá nás s mojimi sestrami sama vychovávala. Bola to obdivuhodná žena, ktorá nás naučila žiť tak, aby sme boli na seba hrdé nielen my, ale i všetci, čo nás poznajú.

A práve v rodine boli možno prvé dôležité okamihy, ktoré ma nasmerovali k hudbe. Moja mamka a sestry spievali veľmi často a ja som sa naučila všetko, čo som počula. V Lábe bol vždy veľmi bohatý kultúrny život. Moje sestry spievali v estrádach, hrali divadlá a ja som sa učila pri nich. Ďalším mojim šťastím bolo, že do obce prišiel učiť pán učiteľ Gálik s manželkou. Na ich hodiny vyučovania spomíname ako žiaci doteraz. Naučil nás vnímať aj klasickú hudbu a my sme si ju postupne obľúbili. Čas bežal, začala som sa zúčastňovať Folklórnych podujatí, hrať divadlo, skončila som školu, vydala som sa a keď prišli deti, na mnohé aktivity už nebol čas. Zo stereotypného života matky štyroch detí ma vytiahla moja kamarátka Mariška Lukáčková. Bolo treba spievať pri sobášoch a iných príležitostiach v kostole a miestnom úrade. Ťažko zrátať, koľko mladých zaľúbencov si za našej účasti povedalo ÁNO a so sentimentom na tieto chvíle spomínam. S Mariškou sme boli zohraný pár, čo sme predviedli aj na podujatí „Spieva celá dedina. Čas bežal a Mariška ma tu nechala samu. Po rokoch spievania s ňou, som neverila, že sa k spievaniu zasa naplno vrátim. A predsa sa stalo. Prišiel za mnou Jožko Benkovič, rodák z Lábu a požiadal ma, aby som pomohla naspievať s dychovou hudbou jeho skladby. A to bol ďalší významný krok v mojom živote, lebo ma posunul ku kapele Záhorienka, s ktorou

účinkujem už 11 rokov. Zasa len vďaka mojej rodnej obci som mohla účinkovať na 100 spoločných koncertoch s Jozefom Zímom, na mnohých koncertoch s Moravienkou, Moravankou, a Šohajmi. Rozhodli sme sa z kapelou natočiť prvé a druhé CD. Bolo treba na túto nahrávku zabezpečiť peniaze. Na koho som sa obrátila? Predsa na mojich priateľov z Lábu. Pochopili našu situáciu a radi nám pomohli, za čo som im dodnes veľmi vďačná.

Mám štyri deti a už 16 rokov nebyvame v Lábe. No stále sa hrdlo k Lábu hlásim. Mám tu svojich najmilších ľudí. A nielen ja. Moji synovia majú všetkých kamarátov v Lábe. Moja Andrejka učila v materskej škôlke v Lábe. Odišli sme z Lábu kvôli bývaniu, ale naše srdcia zostali tam. Čo dodať na záver? Mala som šťastie, že som sa v Lábe narodila a že som tam stretla úžasných ľudí. Prežila som veľa rokov v obci, v ktorej sa stále niečo deje. Kultúrne, športové a požiarnické akcie dávajú dovedna mnohých ľudí, ktorých spoločné, krásne zážitky stmelujú a verím že každý z nich cíti, že niekam patrí nielen v tej chvíli, ale už navždy. Tak ako ja.

Rodná dedina. Sú to naozaj iba obyčajné slová? Moja rodná dedina je možno ako každá iná. Ale pre mňa bola a aj zostane srdcu najbližšia nie len preto, že som sa tam narodila, ale i pre ľudí, ktorí v nej dodnes žijú.

GITKA BENKOVIČOVÁ,
rod. ŠVAJDLENKOVÁ

Z histórie po súčasnosť

Už v roku 1974 bola v Lábe založená Štátna detská opatrovňa, ktorá patrila pod riaditeľstvo ZDŠ. O dva roky neskôr, v roku 1949 sa detská opatrovňa oddelila a vznikla materská škola a do 1. septembra 1953 bola provizórne umiestnená v budove židovského vlastníka odkiaľ sa materská škola presťahovala do skonfiškovaného domu F. Kovára. Kapacita detí bola veľmi nízka, podmienky nevyhovujúce a bolo nutné riešiť otázku výstavby novej materskej školy. Prvé prípravy na výstavbu sa začali v roku 1974 – 1975. Väčšinu prác urobili občania sami v akcii „Z“ a po 22 mesiacoch 6. septembra 1976 sa MŠ v Lábe podarilo otvoriť. Od 1. júla 2002 je materská škola právnym subjektom a zriaďovateľom MŠ sa stala obec Láb. V roku 2004 s platnosťou od 1. januára 2005 prešlo aj financovanie materskej školy pod obec v rámci originálnych kompetencií a škola je financovaná z výnosu dane z príjmov obce. Počas tridsiatich rokov sa v Materskej škole v Lábe vymenili štyri riaditeľky, ktoré sa starali nielen o výchovno-vzdelávaciu činnosť, ale aj o plynulú prevádzku a materiálne vybavenie. Prvou riaditeľkou nielen novej materskej školy bola od roku 1966 pani Anna Zálesňáková, ktorá sa svojou obetavou prácou významne podieľala na rozvoji predškolského vzdelávania až do roku 1990. Po jej odchode do funkcie riaditeľky nastúpila pani učiteľka Mária Lukáčková. Vo funkcii riaditeľky pôsobila krátko. Od roku 1976 pracovala ako učiteľka a prácu s deťmi mala veľmi rada, čo sa odzrkadlilo aj na jej úspechoch s deťmi. Bola obľúbenou pani učiteľkou a veľkým vzorom pre všetky deti. Bohužiaľ pani učiteľka Mária Lukáčková nás predčasne opustila. V roku 1991 do funkcie riaditeľky nastúpila

pani Helena Petrovičová z Malaciek, ktorá v Lábe pôsobila do roku 2004. Od 1. júla 2004 je vo funkciu riaditeľky MŠ Mgr. Miriam Vicenová.

Materská škola spolupracuje s viacerými organizáciami v obci, ako sú Rodičovské združenie pri MŠ v Lábe, Rada školy, Kultúrna komisia pri OcÚ Láb, Klub lábskych žien, ZŠ v Lábe. Pravidelne sa zúčastňujeme podujatí v našej obci a dôstojne reprezentujeme nielen našu obec vo viacerých výtvarných, športových a speváckych súťa-

nuli 30. výročie otvorenia našej novej Materskej školy v Lábe.

Oslavu zahájila PaedDr. Monika Valúchová milým privítaním a krátkou históriou materskej školy. Pán starosta Ing. Kazimír Chmela spolu s riaditeľkou materskej školy Mgr. Miriam Vicenovou poďakoval všetkým pracovníckam, bývalým aj terajším za ich obetavú prácu v oblasti výchovy a vzdelávania našich najmenších detí. Pre všetkých bol pripravený bohatý program. Pozvanie prijali folkloristi z det-

žiac, ale celú činnosť pedagogického zboru a detí, ktoré navštevujú materskú školu. V posledných rokoch sme boli úspešní vo vypracovaní viacerých projektov, ktoré nám finančne pomohli zefektívniť výchovno-vzdelávací proces a podmienky pre pobyt detí.

30. výročie v materskej škole

Dňa 29. júla 2006 si MŠ v Lábe spolu s bývalými pracovníčkami materskej školy, hosťami Ing. Kazimírom Chmelom starostom obce a zriaďovateľom MŠ, rodičmi, deťmi a so všetkými dobrými ľuďmi, ktorí prijali pozvanie a radi sa vracajú k nám, pripome-

ského folklórneho súboru z Gajár Slnečnica a Šašo Maroš s Diskoparádou. Okrem nich sa nám o príjemné posedenie s hudbou a ozvučením postaral Stanislav Trenčanský a najväčšiu radosť deťom zabezpečil skákací hrad, kde sa do sýtosti mohli vybláznit. Na záver pripadla milá povinnosť – odhalenie sochy Žirafy venovanej OcÚ Láb, pri príležitosti osláv 800. výročia prvej písomnej zmienky obce Láb, ktorej autorkou je Zuzana Ulmanová. Zuzke veľmi pekne ďakujeme za jej krásne dielo a Žirafe želáme, aby spríjemňovala pobyt deťom aspoň ďalších tridsať rokov.

Slovo na záver

Chcem poďakovať všetkým, ktorí nám pomohli túto skvelú akciu pripraviť a zrealizovať. Ďakujem pánovi Jánovi Galovičovi, ktorý nám vystavil schody zo školského dvora na terasu – chýbali našim deťom celých tridsať rokov, pánovi Róbertovi Klimentovi za olatovanie detského pieskoviska a chutné melóny, pánovi Rudolfovi Hrončekovi za krásne farebné lavičky okolo stromov, pani Elene Fumačovej za krásnu, veľkú a chutnú tortu, pani Helenke Rauscherovej, Jarke Gerthoferovej a Janke Zálesňákovovej. Osobitne ďakujem pánovi starostovi za finančnú podporu a lavičky, pracovníkom obecného úradu pánovi Bar-

talskému, Dynkovi, Míznerovi a Valúchovi, ktorí sa starajú o areál materskej školy a pani učiteľkám, vedúcej ŠJ, kuchárke a mamičkám, ktoré sa postarali o občerstvenie a dobrú náladu.

Este raz veľká vďaka.

Mgr. MIRIAM VICENOVÁ,
riaditeľka MŠ v Lábe

Škola v prírode

V pondelok ráno 5. júna 2006 sme sa s našimi detičkami z materskej školy vybrali do školy v prírode. Detičky sa po chutných raňajkách rozlúčili so svojimi rodičmi a plní očakávania si nasadli do autobusu, ktorý nás odviezol do Rekreačného strediska Medika Lômy.

Hneď na začiatku nás očarila krásna príroda, vysoké kopce, čisté bystrinky a spev váčikov. Ubytovali sme sa v troch chatkách, ktoré sme si pomenovali na ovocníčkovú, rendžerovú a gumkáčovú. Prežili sme

veľa krásnych chvíľ. Deti športovali, súťažili zdolávali turistické chodníky a pozorovali očarujúcu prírodu. V trávě sledovali lupami chrobáčky, korenky a rastlinky, boli z nich bádatelia a výskumníci. Na rozkvitnu-

tej lúke dievčatká pletli vence a na chvíľu z nich boli lesné víly.

Navštívili sme aj ZOO v Bojniciach. Najviac sa deťom páčili dva slony a nezbedný orangutan, ktorý nás svojimi kúskami pobavil. Výlet v Bojniciach sme ukončili prehliadkou Bojnického zámku, kde nás sprevádzali tety a ujovia v dobových kostýmoch, čo v deťoch vyvolalo tajomné pocity.

V posledný večer nám animátorky rekreačného zariadenia pripravili ohník, pri ktorom sme si opiekli špe-

káčiky a zaspievali. Vyčerpaní sme si išli poslednýkrát ľahnúť do našich chatiek, aby sme po rozprávočke mohli sladko spinkať. Na nasledujúce ráno sme sa rozlúčili s chatkami, milými tetami, pani kuchárkami a nasadli do autobusu, kde sme si spievali a plní radosti, dojmov a zážitkov spokojne cestovali k rodičom. Boli sme veľmi radi, že nikomu nebolo smutno a zdraví sme sa vrátili domov. O rok sa tešíme znova.

ZUZANA HRONČEKOVÁ,
učiteľka MŠ v Lábe „ovocníčka“

Deň detí v materskej škole

I keď nám počasie celý týždeň neprialo, rozhodli sme sa Deň detí oslavovať v piatok 2. júna 2006. Už od rána sa deti tešili na ich vytúžený deň, ktorý bol plný prevkapaní, zábavy a radosti. Spolu s rodičmi sme odštartovali kolotoč hneď popoludní.

Počasiu nám veru neprialo a tak sme sa museli presunúť do triedy, kde sme netrpezlivo čakali na divadelníkov pána Zeteka a Jirásku. Tentokrát si pre naše deti pripravili Indiánsku rozprávku. Dlhé čakanie sme si spríjemnili hrami a chutným občerstvením. Všetky deti dostali balíčky plné prevkapaní a sladkú medovú medailu, ktoré pre naše

deti upiekla pani Elenka Fumačová. Medzi deti bola pozvaná aj profesionálna vizážistka Stanka Zábajníková. Svojimi farbami premenila tváričky detí na rôzne rozprávkové postavičky a zvieratká.

Touto cestou ďakujeme týmto sponzorom:

Pepsicola Malacky, pán Čemák, pani Sedláková, Klubu lábskych žien a Kultúrnej komisii pri OcÚ pani Petříková, pani Fumačová, pani Halab rínová Malacky, pán Kliment.

Tešíme sa na ďalšiu spoluprácu.

MONIKA SNOPOKOVÁ,
učiteľka MŠ, trieda Včielok

Oslavy Dňa detí v ZŠ v Lábe

Aj napriek veľkej nepriazni počasia, ktoré nám tento rok ukázalo tú najdrsnejšiu zo svojich podôb, rozhodli sme sa ako každý rok osláviť s našimi deťmi ich sviatok – deň detí. Namiesto ľahkých trenírok a tričiek sme sa vyzbrojili teplými svetrami a bundami a vyrazili sme na školský dvor.

Pre deti z našej školy, no i pre ostatné deti z obce boli už prichystané prvé súťažné disciplíny – jazda zručnosti na kolieskových korčuľoch alebo na kolobežke, futbalový turnaj s Helenkou Rauscherovou a Katkou Paxnerovou, pohyblivý chodník plný obrázkov, súťaž o najväčšiu vežu z kociek a mnoho iných súťaží a hier. Bolo si z čoho vyberať a deti sa pri hrách aj náležite zohriali. Ak sa nezohriali pri hre ešte tu bol teplý špekáčik priamo z grilu pána Bergera, ktorému ochotne pri príprave špekáčikov pomáhali členky Klubu lábskych žien, za čo im všetci veľmi pekne ďakujeme.

O jedenástej hodine sme svoje súťaženie a hry prerušili, pretože do našej školy zavítal pán starosta Ing. Kazimír Chmela, ktorý za do-

vodu krátkeho kultúrneho programu našich detí odhalil v škole to, čo bolo po celý čas ukryté pod plachtou. Pán starosta odkryl drevenú sochu hříbika, ktorú vytvorili študenti VŠVU spolu s Ľubkou Kainovou za finančnej podpory obecného úradu. Táto socha bude krásliť areál školského dvora a pripomínať nám výročie 800 rokov od prvej písomnej zmienky o našej obci.

Ešte sme sa nestihli ani poriadne opäť pustiť do hier, už prichádzali kuchárky školskej kuchyne s nádhernou rozvoniavajúcou pizzou, ktorej neodolal nikto. S plnými žalúdkami a spokojní sme si po sebe upratili školský areál a začali sme sa rozchádzať domov. Počasie sme dokázali, že sa nedáme zastrašiť ani kvapkami dažďa, ktoré občas

dopadli na zem a dokážeme sa zahrať v každom počasí.

Som veľmi rada, že v našej obci sa nájdu ľudia, ktorí nám pomáhajú takéto pekné akcie pre deti usporiadať. Medzi týchto ľudí patria členky Klubu lábskych žien, pán Berger, pani Valéria Greifová, Helenka Rauscherová, Katarína Paxnerová, členovia Dobrovoľného hasičského zboru – Jozef Osuský, Ivan Jurkovič. Srdečná vďaka i tým, ktorí prispeli k oslavám dňa detí finančne alebo materiálne: Klub lábskych žien 2 000 Sk – za ktoré sme nakúpili suroviny na upečenie pizze, Rodičovské združenie pri Základnej škole v Lábe zakúpilo deťom špekáčiky, Obecný úrad Lábu prispel finančnou čiastkou 1200 Sk na zakúpenie sladkostí, pani Martina Novotná z Pekárne Gama Plavecký Štvrtok priniesla deťom chlieb a Ing. Ľubomír Čermák z Čerpacej stanice Lúč podaroval drevené uhlie, na ktorom sa opekali špekáčiky. Všetkým touto cestou ešte raz ďakujem.

Mgr. IVANA DUFKOVÁ

115. výročie založenia DHZ

20. mája 2006 oslávil Dobrovoľný hasičský zbor v Lábe 115 výročie svojho založenia. Oslavy sa konali v rámci 800. výročia prvej písomnej zmienky o Lábe. Historické pramene uvádzajú, že v máji 1891 založilo 45 občanov našej obce Dobrovoľný hasičský spolok na ochranu životov a majetku pred požiarmi. Túto humánnu myšlienku potvrdzuje aj nápis na našej hasičskej zástave „Bohu sláva, blížnemu pomoc.“ Každého, kto prechádza cez našu obec, zaujme pekný objekt požiarnej zbrojnice. 4. novembra 1998 bola slávnostne otvorená a posvätená prístavba hasičskej zbrojnice. Pristavená bola garáž pre požiarnu techniku a bola urobená fasáda na celej budove. Priaznivým faktom je, že požiarovosť v našej obci z roka na rok klesá. Štatistika za rok 2005 uvádza výskyt 4 požiarov. História DHZ v Lábe je bohatá. Pred 75. rokmi 2. augusta 1931 sa v Lábe konal okresný snem hasičov za účasti 280 delegátov. Pred 70. rokmi 6. septembra 1936 bola vykonaná posviacka prvej motorovej striekačky. Pred 57 rokmi 18. septembra 1949 sme vykonali posviacku opravenej požiarnej zbrojnice a vlastného prepravného vozidla. Osláv sa zúčastnilo 260 hasičov zo Záhoria, ako aj veliteľ Zemskej hasičskej

jednoty na Slovensku Bela Voldan. V minulosti mal náš zbor aj vlastnú dychovú hudbu. Od roku 1952 vstupovali do hasičského zboru aj ženy. Medzi funkcionárov patrili nielen roľníci, robotníci ale aj učelia a farári – duchovní otcovia obce. Radostné je, že 35 rokov rozvíjame priateľské vzťahy s DHZ v Říčanech na Morave. Oslavy 115. výročia začali slávnostnou sv. omšou, kde vážený dôstojný pán farár vysoko vyzdvihol a ocenil prácu hasičov. Po sv. omši bolo slávnostné zasadnutie, kde sme si vypočuli správu z histórie i súčasnosti. Pekný kultúrny program pripravili žiaci ZŠ. Po udelení plakiet, pamätných listov a poďakovaní bol spoločný obed pre všetkých zúčastnených. Súťaže o Memorál Tobiaša Ondroviča sa na štadióne ŠK Láb zúčastnilo 12 mužských družstiev a jedno družstvo žien. Naše družstvo obsadilo 2. miesto. O dobrú náladu sa postarala dychovka pána Píra. Len škoda, že na štadióne zostalo málo ľudí. Za usľachtilú a obetavú prácu patrí úcta a vďaka všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k ochrane majetku a životov obyvateľov obce pred skázonosným živlom ako je oheň. Vďaka všetkým!

Spracovala J. VÍČENOVÁ zo správ p. Šíru, zást. DHZ Malacky

Založenie obce Láb v roku 1206 sa udialo v historicky zaujímavom období – čo sa vtedy vlastne udialo?

17. november 1095 – v Európe vládne pápež Urban II, ktorý prikázal európskej šľachte, aby zhromaždila armádu na boj o získanie zvrchovanosti pápeža ako pozemského zástupcu Boha. Kresťania vyhlásili vojnu, aby si tak vyriešili svoje práva na púte do Jeruzalema.

Za všetkým bol aj druhý cieľ – zhromaždiť majetok, bohatstvo a množstvo svätých relikvií zo Svätej Zeme.

Začali križiacke výpravy.

V roku 1202 bola do Egypta vyslaná už 4. krížová výprava. Armádu viedol veľmajster templá-

rov (13.) Philip le Plesciez pod záštitou pápeža Innocenta III.

Medzi rokmi 1204 a 1206 východný cisár Baldwin I, aby získal priazeň pápeža poslal loďou turínske plátno a podstatnú časť svätých relikvií zo svätej zeme do Ríma cez Konštantinopol. Cestou do Ríma boli tieto lode zadržané bez akéhokoľvek násillia pod ochranou templárov.

Od roku 1206 sa turínske plátno ani sväté relikvie nikdy nenašli. Pre mnohých je tento poklad skutočným Svätým Grálom.

Obec Láb sa v stredovekej Európe vyvíjala pod

finančnou a fyzickou kontrolou templárov, mnohí veria, že tomu tak je dodnes.

Pôvodný kostol v obci bol postavený, či už s päťhranným alebo osemhranným pôdorysom, navrhnutý v súhre so svetlom a pravými hodnotami starovekých astronómov. Obec Láb bola v podstate vždy v spojení s vplyvom kresťanstva a protektorátom templárov. Skutočné hodnoty Európy – jej nobilita a ľudia tej doby.

Je tu mnoho otázok ..., ale nie tak veľa súčasných zhôd okolností.

LAURIE FARMER

Úspešnými projektami sme získali už viac ako 37 miliónov

Vstupom do EU sa obciam a mestám otvorili možnosti na čerpanie finančných prostriedkov z fondov EU. Aj naša obec sa intenzívne zapája do týchto programov. Ak spočítame všetky financie, čo sme za posledné 3 roky získali, je to viac ako 37 miliónov Sk, čo predstavuje sumu 26 tisíc korún na jedného obyvateľa našej obce. Týmto sa môžeme zaradiť medzi úspešnejšie obce v získavaní financií z eurofondov.

V týchto dňoch je v obci veľmi čulý stavebný ruch, je to dôsledok realizácie dvoch objemovo najväčších stavebných projektov. Kanalizácia sa bude v rámci projektu „Slovensko - rakúska spolupráca pri realizácii investičnej aktivity odkanalizovania a technológie čističky odpadových vôd v obci Láb“, ktorý je financovaný z fondu PHARE. Celková suma projektu je 19 mil. Sk. Partnerskou obcou je rakúsky Weikendorf. V rámci tohto projektu bude odkanalizovaná ¼ obce, stavba bude ukončená koncom septembra a spolu s čistišťou odpadových vôd (ČOV) bude spustená do prevádzky. ČOV bola vybudovaná ešte v roku 1997 z nenávratného finančného príspevku Ministerstva pôdohospodárstva SR v výške 10 mil. Sk.

Druhým veľkým projektom je „Revitalizácia verejných priestranstiev s multifunkčným využitím v Obci Láb“, ktorý je financovaný z Európskeho fondu regionálneho rozvoja (ERDF). Celková suma projektu je 10,7 mil. Sk. Projekt, ktorý bude ukončený v decembri 2006, rieši 3 časti dediny. Jednou je spevnenie práskej cesty na Chrúbe s integrovaným chodníkom, osvetlením, s parkovacími plochami pre motorové vozidlá (aj 6 miest pred zadným vstupom do cintorína) a zeleňou s lavičkami. Z rozpočtu obce boli vyčlenené finančné prostriedky na vybudovanie kanalizácie tejto ulice (čo nebolo možné zahrnúť do pôvodného projektu). Ďalšou

časťou je verejné priestranstvo pred cintorínom. Vybudujú sa tu parkovacie plochy, chodníky, zeleň s lavičkou a veľkoplošný retardér, ktorý zvýši bezpečnosť návštevníkov cintorína. Tretou stavbou sa rieši centrálny park v obci komplexnou rekonštrukciou zelene, chodníkov a osvetlenia. Novinkou bude vytvorenie priestoru pre obecné trhovisko s viacúčelovým využitím pre obecné spoločenské podujatia. V parku budú osadené nové lavičky a informačný prístrešok. Súčasťou rekonštrukcie bude chodník zo zámkovej dlažby od pošty po kostol.

V súčasnosti sa tiež realizuje ďalší z projektov EU a to „Propagačný materiál Obce Láb zameraný na prilákanie turistov a návštevníkov“, financovaný z fondu ERDF. Celková suma projektu je 717 tisíc Sk, ktorý bude ukončený v marci 2007. Propagačný materiál, ktorým sa naša obec bude reprezentovať na výstavách a v zahraničí, bude tvoriť: plnofarebná viacjazyčná skladačka o obci, DVD o obci, informačný plagát obce, plagát folklór, pohľadnice, kalendárik, vlajočky, publikácia Dolné Záhorie - región ľudovej kultúry a tradícií.

Prebieha tiež tvorba „Programu hospodárskeho a sociálneho rozvoja (PHSR) obce Láb“, ktorý je financovaný z fondu ERDF. Celková suma projektu je 410 tisíc Sk. PHSR obce s definovanými rozvojovými oblasťami je jednou z nevyhnutných podmienok na čerpanie finančných prostriedkov z Európskej únie v ďalšom období 2007-2013.

Koncom júla sme sa dozvedeli, že bol úspešný aj projekt: Štúdia komplexného využitia technických odrôd repky olej-

nej na energetické účely s overením alternatívnych technológií (EKOLEN), podporený z fondu ERDF cez program INTERREG IIIA Rakúsko-Slovenská republika. Celková suma projektu je 6,9 mil. Sk. Rakúskym partnerom je CERE - Center of Excellence for Renewable Energy, Energy Efficiency and Environment (Centrum výnimočnosti pre obnoviteľné zdroje, energetickú účinnosť a životné prostredie) a domácim partnerom Regionálne poradenské a informačné centrum Malacky (RPIC Malacky). Bude vypracovaná štúdia využitia repky olejnej a následne budú navrhnuté technológie overené v praxi. Projekt prispeje k ochrane životného prostredia a tiež k vytvoreniu pracovných príležitostí v obci.

Zo všetkých podaných projektov nám bol zamietnutý iba jeden - „Vypracovanie projektovej dokumentácie pre Kultúrny dom Láb“.

Už v roku 2004 sme získali z fondu SAPARD finančné prostriedky vo výške 1,2 mil. Sk na „Rekonštrukciu ukludnenej miestnej komunikácie“ (Čermákových ulička). Pôvodná prášna cesta bola spevnená zámkovou dlažbou.

Okrem týchto už úspešných projektov, máme v súčasnosti podané ďalšie 3 projekty, ktoré sú v štádiu hodnotenia na ministerstvách.

Kanalizácia obce Láb (časti obce Vršok, Drahý, Rádek, Ulica, Lúčka, Pri cintoríne)

INTERREG IIIA Rakúsko-Slovenská republika, zahraničný partner Weikendorf

Láb - Ambrov mlyn, Odvedenie dažďových vôd a revitalizácia verejných priestranstiev

JPD - ERDF - vybudovanie miestnej komunikácie zo zámkovej dlažby s integrovaným chodníkom, pešia zóna a verejné osvetlenie, odvedenie uličnej dažďovej vody

Projekt experimentálnej výstavby nízkonákladového bývania z regionálnych obnoviteľných surovín (3x rodinný dom, 16 bytov v bytovom dome)

Finančný mechanizmus EHP a Nórsky finančný mechanizmus

partner: RPIC Malacky

Pripraviť podklady, zabezpečiť odborníkov a spracovať projekt vo veľmi krátkych termínoch je náročná činnosť, ktorá si vyžaduje enormné úsilie a veľa aj osobného času. Napriek tomuto všetkému sa nám darí a dúfame, že sa bude aj naďalej.

Ing. KAZIMÍR CHMELA, starosta

Naši deviataci

September je mesiacom, kedy v našej škole vítame nových prváčikov a jún je mesiacom, kedy sa lúčime s našimi deviatkami. Aj v tomto školskom roku 2005/2006 to nebolo inak.

Desať absolventov našej školy sa počas posledného roku rozhodlo kam budú sledovať ich kroky ďalej, veď išlo o veľa – o budúcnosť. Či sa rozhodli správne ukáže čas, teraz im môžeme popriať veľa šťastia, aby ďalší krok, ktorým vykročia, bol tou správnou nohou.

Lukáš Ďurica – ZŠ dopravná, Sklenárova 9, Bratislava, odbor lakovník

Kristián Fumač – Stredná geodetická škola, Vazovova 14, Bratislava, odbor geodézia, kartografia a kataster

Nikoleta Lipková – SOU, Svätoplukova 2, Bratislava, odbor kozmetička

Michal Naništa – SOU obchodné, Na pántoch 9, Bratislava, odbor čašník

Mariana Nenovská – Gymnázium, Pankúchova 6, Bratislava

Marcela Olahová – ZŠ, Račianska 105, Bratislava, odbor pracovník pre záhradnú tvorbu, zeleň a služby

Marek Pír – SPŠ elektrotechnická, Zochova 9, Bratislava, odbor elektronika – integrovaný odbor

Petra Vaneková – Gymnázium L. Novomeského, Tomášikova 2, Bratislava

Stanislav Zechel – SOU stavebné, Ivánska cesta 21, Bratislava, odbor mechanik opráv pre cestné motorové vozidlá

Michal Žaludný – SPŠ dopravná, Kvačalova 20, Bratislava, odbor technika a prevádzka dopravy

Mgr. ĽUBICA CHOVANOVÁ,
výchovná poradkyňa

Keď je futbal potešením

Možno to bude odvážne tvrdenie, ale futbal v Lábe sa stáva stále populárnejším športom. Svedčí o tom, aj vznik dievčenského družstva, ktoré pre nedostatočné možnosti vo svojej kategórii, hrajú ligu žiakov. Ak by totiž chceli hrať so žiakmi, museli by sme mať aj ženské družstvo a hrali by I. ligu žien a žiačok. Bezpochyby bolo šokom, keď duša celého výmyslu Helena Rauscherová prišla za funkcionármi BFZ a dala zaregistrovať naše hráčky do ligy žiakov. Prvotné reakcie boli rozpačité, veď sme jediné v našej súťaži, no výnimku udelili a hráme. O Helenke hovoria, že je futbalový fanatik. Miestami pripomína introvertku, no keď sa rozbehne futbalový kolotoč s jej družstvom, stáva sa z nej gestikulujúca výbušnica. A prečo to vlastne všetko vzniklo, nám vysvetlí práve Helenka a trénerka Katarína Paxnerová.

Ponúkame vám päť dôležitých otázok a odpovedí pani HELENY RAUSCHEROVEJ:

Je zaujímavé, že po ženách, ktoré roztočili futbalový kolotoč v našom

okrese, nasledovali žiačky. Prečo?

H.R. Musíme myslieť na budúcnosť, na koľko zo žien sa skoro stali matky a hľadali sme perspektívnejšie riešenie – žiačky, ktorým dáme futbalové základy a môžu hrať neskôr súťažne aj ligu žien.

Aká je motivácia pre žiačky?

H.R. Pre dievčatá to spočiatku bola zábava, je to iný šport pre nich, no teraz to berú zodpovednejšie, chcú sa zlepšovať, konkurovať si a dokázať, že vedia hrať futbal.

Čo Vám chýba k spokojnosti?

H.R. ??? Dobré výkony spojené s výhrou!

Uvažovali ste, čo ďalej? Plány do budúcnosti?

H.R. Začali sme hrať s prípravkami, prešli k žiakom našej kategórie a po získaní skúseností a prípadnom založení aj nového ženského družstva, by sme mohli začať hrať I. ligu žien a žiačok.

Čo si myslíš o trénerke Katke?

H.R. Určite sa vyzná vo futbale, je cieľavedomá, zodpovedná. Pre niektoré dievčatá je vzorom. Je autorita, no dokáže byť aj rovnako kamarátska.

KATARÍNA PAXNEROVÁ

Dátum narodenia: 9. 2. 1977

Študentka FTVŠ a trénerka

Hráčska kariéra: TJ Rusovce, Sopoje Bratislava, Ekonóm Bratislava, Žiar nad Hronom, Nové Zámky.

Úspechy: titul majstra republiky, Liga Majstrov, reprezentantka SR

Ako si sa dostala do Lábu za trénerku?

K.P. Hrávala som futbal s niektorými bývalými hráčkami Lábu. Práve hľadali trénera pre žiačky. Pracovala som na diplomatickej práci, ku ktorej som potrebovala žiačky na testovanie. A tak sme to spojili. Mám futbalistky aj diplomovú prácu.

Každý tréner má svoj rukopis. Aký je herný štýl žiačok?

K.P. Presadzujem kombinačný futbal, dôraznú hru. Sme ešte len v začiatkoch, takže máme kolísavé výkony a učíme sa.

Si výborná hráčka i trénerka. Dá sa zladit aktívna hra i tréningovanie na úplne inom mieste?

K.P. Momentálne hrávam opäť v Žiari nad Hronom, kde cestujem len na zápasy. Nie vždy som prítomná na zápasoch, radšej idem s mojimi žiačkami.

Na žiačky začína chodiť stále viac divákov. Čo by sa dalo vylepšiť, aby chodilo ešte viac?

K.P. Možno by pomohla lepšia propagácia a hlavne herná kvalita. Keby sa nám viac darilo...

Aké sú naše hráčky?

K.P. Veľmi zábavné, náladové, ale chcú hrať a pracujú na sebe, nevynechávajú žiadne tréningy. Po technickej stránke sa chlapcom vyrovnáme, avšak po fyzickej stránke zaostávame. Kým 13. roční chlapi sa iba rozvíjajú po fyzickej stránke, 13. ročné dievčatá začínajú stagnovať. Musím spomenúť jednu zaujímavosť. Počas prestávky v šatni som sa pýtala hráčiek, načo myslia počas hry. A jedna mi odpovedala: „Pri pohľade na chlapcov rozmýšľam, či si nájdem niekedy chlapca a kedy sa vydám!“ Takéto herné uvažovanie rozosmeje aj pri nevydarenom zápase.

Ďakujeme za rozhovor a držíme Vám palce!

Paed.Dr. MONIKA VALÚCHOVÁ

Rybársky deň detí

Iný deň detí, ako sa obvykle v našej dedine každoročne oslavuje. Pre lábske deti pripravil oslavu aj Rybársky zväz. Aj keď sa počasie neukazovalo ako sme čakali, už od skorého rána 17 detí s udičkami sedelo pri Lábskom jazere a počítali svoje úlovky až do obeda.

Najlepšie a vlastne všetky deti, boli odmenené hodnotnými rybárskymi cenami, ktoré im sponzorský poskytol a odovzdal Ing. Peter Chovan.

Radosť z darčiek žiarila z očí všetkých detí. O krásny a hlavne vydarený deň sa postarali samotní organizátori. Dušou tohto

krásneho podujatia bol pán Jožko Hrnčiar a manželka Alenka, ktorí pripravili pre všetkých vynikajúcu rybaciú polievku. Poľovníci uvarili dobrý guláš. Občerstvenie a špekáčiky na opekanie zabezpečila kultúrna komisia OcÚ. Pekné bolo, že na túto „detskú rybačku“ si našiel čas aj pán starosta s predsedníčkou kultúrnej komisie.

Ďakujeme a želáme si veľa takýchto dobrých myšlienok, ako bola táto. Dúfame, že v tejto tradícii budeme pokračovať aj v ďalších rokoch. Neopakovateľný zážitok pre všetkých, vidieť nielen svoje deti ale všetky „naše“, v krásnej prírode našej krásnej dedinky.

MÁRIA VICENOVÁ

